

αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀφίετε μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα,
ἐνθ' κ' ἄντροι δὲν ἔπαυσαν δουλεύοντες τὸ κόμμα.
Τρ. Ὅλους τοὺς φίλους του κανεὶς δὲν ἀγαπᾷ ἐπίσης,
μὰ κἀμνε μεταξὺ αὐτῶν ὀλίγας διακρίσεις.
Φ. Εἰς ὅλα ταῦτα σύμφωνον εὐδοξετε κ' ἔμένα
καὶ ὀμοιο ἀγαπᾷ πολλοὺς δὲν ἀγαπᾷ κανένα.
Πρέπει κανεὶς προτιμῆσαι ἐνίοτε νὰ διήρ
εἰς τὸν Ἀναγνωστίπουλον καὶ εἰς τὸν Βασιλεῖδη,
ἢ καὶ ἐπὶ τὸν Κανελλόπουλον καὶ εἰς τὸν Δεῖμαζην,
διότι ὅλοι δὲν χωροῦν νὰ φᾶνε ὅτ'ο τραπέζι.
Κ' ἔγω ἂν εἶχα, Πρόεδρε, τοῦ κράτους τὰς ἡνίας,
θὰ ἔδωκα ὅτους φίλους μου τεκμηρία εὐνοίας,
τοὺς πάντας μὲ προσήνεια πολλὴν θὰ ἐχαίρετον,
μὰ ποῖο πολλὰ θὰ ἔδωκα ὅτ'ὸν φίλον Περικλέτον
καὶ τοῦτον θὰ ἐχόρταινα, Πρωθυπουργέ, μονάχον
διὰ πολλῶν διορισμῶν καὶ δι' αὐτοαρχῶν.
Τοιαῦτα, Ἐρχοῦνται, σὰς λέγω ταπεινῶς,
δὲν πρέπει δὲ οὐδέποτε ὡς ἀνθρώπος κοινός
ὅτ'ας κρίσεις νὰ προσέχετε τοῦ κάθε πατριώτου...
ὁ ἕνας λέγει τὸ μακρὸ κ' ὁ ἄλλος τὸ κοντὸ του.
Πρέπει καλὰ ν' ἀνταμιφθῆ ὀμοίως γιὰ σὰς παλεῖται...
Ξ' ἔρωτος ἰδανικοῦ κανέναν δὲν δουλεύει.
Σὲ δούλευσα, Πρωθυπουργέ... ὀφείλεις νὰ πληρώσης
καὶ πανδασίαν ἄφθονον πρὸς χάριν μου νὰ στρώσης,
μὰ ἄλλους λόγους καστοκίκοις ἰσοβίαις νὰ γίνω,
ἄλλως ὅτ'α κρῖα τοῦ λουτροῦ γιὰ πάντα σὰς ἀφίνω,
κ' ἔμπαρος εἰς ἄλλον νύχιον ἢ κεφαλή μου σκύβει,
ποῦ ἔμαθε καλλιτέρα τοὺς δούλους ν' ἀνταμιβῆ.
Τοιοῦτος εἶναι πάντοτε ὁ νόμος παρ' ἡμῖν...
ὁ δούλος γιὰ τοὺς κόπους του γυρτεὶ πληρωμῆν,
καὶ ὅπως λέγει, Πρόεδρε, κ' ἢ ῥησις ἢ σοφῆ,
ὅστις δουλεύει ὅτ'ὸν ναὸν ἐκ τοῦτου θὰ τραφῆ.
Κανεὶς χωρὶς ἀνταμιβῆν πλησίον σας δὲν μένει,
κ' ἂν εἶναι κ' ἐκ τῶν φίλων σας καμπόσοι θυμωμένοι,
σεὶ δώσατε ἀκράσιν καὶ εἰς αὐτῶν τοὺς θρήνηους
καὶ ἰσοβίους κάμτε ἀργήγορα κ' ἔκλεινον,
καὶ γίνετε τῶν νησιτικῶν ἢ μόνῃ σωτηρία
κ' ὡς εἶδος ἀσφαλιστικῆ τῶν φίλων ἑταιρεία.
Ἄλλὰ ἐξασφαλίσαι παρακαλῶ κ' ἔμένα,
ὅπου κυττάω τὰ ἕψηλά μὲ χεῖρα σταυρωμένα
καὶ πλούσιον θυμῶμα σὰς καίω καὶ λιβάνι
κ' ἰσοβίον βαπτίζετε κ' ἔμὲ τὸν μπαζιλιβάνη.
Τρ. Οὐδέποτε σὰς λημονῶ κ' ἔμ' ὅπ' ὄψει μου σὰς ἔχω.
Φ. Μὰ τὴν πεποιθῆσιν αὐτῆν ὅτ'ὸν Περικλέτον τρέχω,
καὶ σκούζω «Ζήτ' ὁ Πρόεδρος ὁ μέγας καὶ πολὺς,
τὸ μόνον καταφύγιον, ὁ τρέμος τῆς Βουλῆς,
ὁ τὰ στραβὰ κ' ἀνάμαλα εὐθὺς ἑξομαλύντας,
ὁ φέρων εἰς τὰ στήθη του ἡλίους καὶ σελήνας,

ὁ μετεωριζόμενος ἐντὸς χρυσῶν συννέφων,
ὁ μὲ γενναίας δωρεᾶς τὴν Βασιλείαν τρέφων,
ὁ τόσα Ἴσοῦντα φουσκώσας καὶ ἠμύνων,
ὁ Ἐπιδίκτης τῶν ἐχθρῶν, τῶν φίλων ὁ Μακρίων.
Τὰ ῥάη τῆς παγῆλιας μου μακρῶν μου τόρα ῥίπτεω,
ὡς ἄλλος δὲ Ὀράτιος ἐπιόνην σας κύπτεω.
Ἄ σὺ, ἐντίτε Λόδριμπος κονοσούμιπος ἀτάβις,
μὰ θὰ ὅτ'α πῶ Ρωμαίικα γιὰ νὰ τὰ καταλάβης.
Τρικοῦλη, καταγόμενε ἐκ Λόδρων καὶ Μυλλόδρων,
σὲ δι' ὀργάνων ἐξυμῶ χαλκίκανον τε κ' ἐχθρόδων,
σὺ μόνον μας κρεῖνινομι καὶ κόσημα γλυκὺ,
σὺ ἄρως ἐπισούσις, σουρτοῦκο καὶ βροκί.
Πλοῦσιαν διδε πάντοτε ὅτους δούλους πληρωμῆν
νὰ σὲ ἔμνηνον ὅλοι μας γονατιστοῦ... ἀμή!

Καὶ ὀλίγαις ποιικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ Ἀγγελιστοῦ ἢ ἐανθῆ καὶ ζηλεμένη Τρούλια,
ὅπου ἀνθῶν ὅτ'ὴν ὄψη τῆς τὰ ῥόδα καὶ τὰ φουλίαι,
μὲ τὸν λεβέντη Καλλιγὰ ἀραβανιάσθη τόρα
κ' ἢ μοίρας τοὺς ἐχάρισαν τὰ ποῖο καλὰ τὸν δῶρα.
Χρυσομαλλοῦσα, ντροπαλή, χαριτωμένη νύφη...
τὴν κηροῦνὲ ὁ γοιμρὸς καὶ τὸ μουστάκι στρώφει,
ὁ δὲ Ρ ω μ ἢ ὁς χαροῦνιμος τοὺς ἀραβρῶνας βλέπει
καὶ ἔμνησις κ' ἔρωτας ὡς Ἀνακρέων ψάλλει
καὶ πλέκον γύρω Χάρτες τὸ στέφανον ποῦ πρέπει
ὅτ'ὴν ὀμορφιά τῆ φρόνη, ὅτ'ὴ Τρούλιας τὸ κεφάλι.

Τὴν προσεχῆ Παρασκευῆν τερεπὴ καὶ πάλιν ἕμισα,
ὁ Βαλαβάνης δηλαδὴ, ὁ τόσον συγκινῶν,
εἰς τὸν Σουλλόγον Π α ρ ν α σ σ ο ὦ τὸ φημισμένον βῆμα
ποῦ τοῦ βίου θὰ εἰπῆ τῶν Μικρασιατῶν.
Θὰ τρέξουν δὲ ἀκράσται μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα
κ' ἄρσενικο καὶ θηλυκοὶ κ' ὀδύετροι ἀκόμα.

Γεώργιος ὁ Πάμπανος, ὁ λατρὸς δδόντων...
τὰ χημάτια σας δι' αὐτὸν δὲν πᾶνε εἰς τὸν βρόντον,
ἀνακινῶντες πάσχοντας δδόντας ἐν τῷ ἄμα
χωρὶς κανένα θόρυβον, χωρὶς καμμία ρεκλάμα.
Οἱ ἔχοντες πονόδοντον ἄς μαγευθοῦν ἐκεῖ
κ' ἢ σάγια ἢ μασέλα τῶν εὐθῶς θὰ γίνῃ νέα,
εἰς ὅλους δὲ γνωστοποιᾷ πᾶς οὗτος κατοικεῖ
ὅτ'ὸν Πατριῶνον τὴν δδόν ὅτ' ἀρτιμὸν ἐνένει.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν σὰς κάνω—πᾶς ὅτ'ὸ σπῆτι μου ἀνέθη,
ὅτ'ὴν Νεάκοлин ἀπάνω —κ' ἀπὸ τοῦδε συνοραεῖ
μὲ ξενοδοχεῖον Ἐθῆ, —δρὸ ὅτ'ὸ λᾶδι τρεῖς ὅτ'ὸ ξύδι,

μὲ Χημειον, μὲ μιά μάνδρα, —μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
καὶ μιά χίρα δίχως ἄνδρα —ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.